

[Karl Max Rasmussen.]

Jeg, har med rette kunnet forvente især efter debatten den 7. november, at det var givet, at afgifterne ville falde bort med dette skoleårs udgang, og jeg kan da godt forstå, at de nu er skuffede over, at det ifølge lovforslaget først bliver 1. april 1970. Naturligvis kan jeg godt forstå, at der har været ført mange forhandlinger, og at det ikke vil være muligt at få tilendebragt alle de forberedende arbejder, som vedrører institutionernes overgang til den nye status, inden 1. august i år, men er det dog nødvendigt for at lade undervisningsafgifterne falde bort pr. 1. august? Det fremgår jo af bemærkningerne og af fremsættelsestalen, at ministeren agter at søge bevillingen til undervisningsafgifternes nedbringelse væsentligt forhøjet, og af udtalelser af ministeren er det også fremgået, at tilskuddet ville blive så stort, at det kun ville blive et ringe beløb, eleverne selv skulle betale i tidsrummet fra 1. august 1969 til 31. marts 1970. Jeg kan da så regne ud, at det beløb, der yderligere skulle til for helt at lade dem bortfalde, ikke på nogen måde kan være afskrækkende. Når jeg tænker på, at der til de studerende på børnehave- og fritidspædagogseminarierne i øjeblikket kun ydes et tilskud på 400 kr., medens der er tale om afgifter helt op til 2.400-2.500 kr. pr. elev, og at disse afgifter altså skulle bringes væsentligt ned, til næsten ingenting, ja, så kan jeg faktisk ikke forstå, at ministeren ikke tager skridtet fuldt ud og taler godt for den fungerende finansminister ud fra det synspunkt, at det ekstrabeløb, der skal til, ikke vil kunne vælte statsbudgettet eller bringe balancen i fare. Da jeg jo ikke kender det beløb, hvormed ministeren vil søge afgifterne nedbragt, kan jeg naturligvis heller ikke sige, hvor meget mere der skulle lægges til for helt at afskaffe dem, men ministeren kan måske oplyse folketinget derom, og i hvert fald må vi kunne få oplysning derom i udvalget for undervisning og uddannelse.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige lovforslaget velvillig behandling i udvalget, men med den hensigt også at virke for, at de uddannelsessøgendes forventning om afgifternes bortfald pr. 1. august i år må blive opfyldt.

Undervisningsministeren (*Helge Larsen*):

Jeg vil gerne begynde med at takke samtlige ordførere for tilslutning til dette lovforslags bestemmelser om, at studieafgiften ved lærerseminarier, børnehave- og fritids-hjemmeseminarier og husholdningsseminarier kan bortfalde fra 1. april 1970.

Jeg må måske lige indskyde en enkelt bemærkning her til hr. Kjær Rasmussen, som jeg i øvrigt ikke skal komme med mange bemærkninger til; for de historiske kendsgerningers skyld er det nok rigtigt at sige dette: når hr. Kjær Rasmussen ville mene, at dette lovforslag er et bevis på, at aktioner og demonstrationer kan nytte, bør jeg oplyse, at forhandlingerne med seminarierne indledtes i begyndelsen af juni måned 1968, og at det dér fra ministeriets side blev nævnt, at muligheden for, at studieafgiften faldt bort, ville være, at man gik over til selvejende institutioner med 100 pct.s underskudsdekning, sådan som lovforslaget er udformet. Det var altså forhandlinger, der var indledt, længe før der fandt aktioner og demonstrationer sted. Dette være sagt, blot for at man ved, hvordan sammenhængen i det er.

Jeg skal så i øvrigt sige over for de spørgsmål, der er stillet om studieafgiften i perioden fra 1. august 1969 til 31. marts 1970, spørgsmål, stillet både af hr. Lembourg, fru Meta Ditzel og hr. Karl Max Rasmussen, at det er hensigten for de 8 måneder af det nye skoleår at øge tilskuddet til nedbringelse af studieafgifterne sådan, at studieafgifterne kan blive de samme ved samtlige seminarier, og det er tanken, at de skulle fastsættes til 200 kr. pr. studerende for disse 8 måneder. Det er en væsentlig nedbringelse, og det har den afgjorte fordel, at afgiften i disse 8 måneder, indtil den helt bortfalder, bliver ens ved alle de private seminarier. Når hr. Karl Max Rasmussen mente, at man kunne lade den falde helt bort, vil jeg dertil sige, at dels er der et økonomisk spørgsmål deri, dels — og det er for mig noget væsentligt, som jeg har sagt det tidligere — må forudsætningen, hvis man skal give 100 pct.s dekning for udgifter ved en privat, selvejende institution, være den, at man har regnskaber og budgetter til godkendelse forinden. Det vil man først have fra april